

Vendim nr. 51 datë 25.09.2025

(V-51/25)

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga: Holta Zaçaj, Kryetare, Marsida Xhaferllari, Fiona Papajorgji, Sonila Bejtja, Sandër Beci, Ilir Toska, Marjana Semini, Genti Ibrahimimi, anëtarë, me sekretare Anjeza Puka, në datën 25.09.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 16 (B) 2024, që u përket:

KËRKUES: BARDHYL IBRA

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

MINISTRIA E DREJTËSISË, përfaqësuar nga Xhelal Kasaj, Erjon Ndreca dhe Albjona Toçi, me autorizim.

KËSHILLI I LARTË GJYQËSOR, përfaqësuar nga Ilir Rusi.

DREJTORIA E PËRGJITHSHME E GJENDJES CIVILE,

PRANË MINISTRISË SË BRENDËSHME, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i e vendimit nr. 00-2024-3271, datë 23.07.2024 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Zhvillimi i gjykimit nga një gjykatë jokompetente për shkak të konflikteve të herëpashershme me gjyqtaren A.A. të Gjykatës së Lartë, duke qenë relatore e çështjes. Konstatimi i cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm, të parashikuar në pikën 2 të nenit 399/7 të Kodit të Procedurës Civile, të kërkesës nr. regjistrimi 31138-04501-86-2017, datë 11.09.2017 pranë sekretarisë së Gjykatës Administrative të Apelit dhe përsheptimin e shqyrtimit të çështjes, pasi ende nuk është gjykuar.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 16,18, 42, pika 2, 43 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës së Republikës

së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6, pika 1 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*); nenet 399/1-399/12, 474 dhe 475 të KPC-së.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Genti Ibrahim, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuarit Bardhyl Ibra (*kërkuesi*), që ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjekteve të interesuara, Ministrisë së Drejtësisë dhe Këshillit të Lartë Gjyqësor (*KLGG*), të cilat kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, konstatoi mungesën e prapësimeve me shkrim të subjektit tjetër të interesuar, Drejtorisë së Përgjithshme të Gjendjes Civile, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka paraqitur në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë një ankesë kundër ish-Këshillit të Lartë të Drejtësisë (sot Këshilli i Lartë Gjyqësor), ministrit të Drejtësisë dhe Drejtorisë së Përgjithshme të Gjendjes Civile, me objekt dhënien e informacionit të kërkuar prej tij në lidhje me identitetin e një gjyqtari.

2. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 2469, datë 05.06.2017, bazuar në nenin 39 të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*) dhe vendimin unifikues nr. 3, datë 29.03.2012 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, ka vendosur mospranimin e ankimit të paraqitur nga kërkuesi, me arsyetimin se kërkesa nuk plotëson kushtet formale të paraqitjes së saj. Kundër këtij vendimi ka bërë ankim të veçantë kërkuesi dhe çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Apelit në datën 11.09.2017, me numër 16041(31138-04501-86-2017) akti. Në kushtet kur çështja nuk po shqyrtohej nga gjykata e apelit, në datën 27.06.2024, bazuar në nenet 399/4, 399/5 dhe 399/6, pika 1, shkronja “b”, të KPC-së, kërkuesi ka depozituar në Gjykatën e Lartë kërkesë për konstatimin e cenimit të së drejtës për proces të rregullt ligjor si rezultat i mosgjykimit të çështjes brenda afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e gjykimit nga Gjykata Administrative e Apelit.

3. Në datën 03.07.2024 gjyqtarja relatores e çështjes i është drejtuar kërkuessit me vendim për plotësimin e të metave të kërkesës duke konstatuar si të metë parashikimin e nenit 56/a shkronja “d”, të ligjit nr. 49/2012 dhe të nenit 474 KPC-së, konkretisht, nënshkrimin e avokatit, duke vendosur t’i caktojë atij një afat pesë ditor për plotësimin e të metave, siç përcaktohet në pjesën arsyetuese të këtij vendimi.

4. Në datën 09.07.2024 kërkuessi i është drejtuar Gjykatës së Lartë me aktin “plotësim të metash”, ku përveç pretendimeve në lidhje me vendimin e plotësimit të të metave ka kërkuar edhe zëvendësimin e trupit gjykues, pasi ky trup ka rrëzuar kërkesa të mëparshme të paraqitura prej tij dhe, po ashtu, ky trup ka për gjykim edhe kërkesa të tjera të kërkuessit për të cilat nuk ka ende një vendimmarrje prej tij.

5. Me vendimin e datës 22.07.2024, gjyqtari i vetëm i Kolegjit Penal ka rrëzuar kërkesën e kërkuessit për përjashtimin e trupit gjykues, me arsyetimin se kërkesa e tij nuk është shoqëruar me asnjë dokument provues në drejtim të shkakut të pretenduar. Pavarësisht faktit se ky trup gjykues ka gjykuar ose ka në gjykim edhe kërkesa të tjera të kërkuessit, ato nuk lidhen me çështjen objekt gjykimi, si dhe nuk rezultojnë që të jenë kërkesa për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm, gjykim në të cilin trupi gjykues nuk shqyrton themelin e çështjes, por vlerëson respektimin e afatit të arsyeshëm nga gjykata që ka çështjen në gjykim.

6. Në vijim, Gjykata e Lartë i ka kërkuar informacion gjykatës së apelit lidhur me kërkesën për shkeljen e afatit të arsyeshëm nga gjyqtarja relatores e çështjes (gjyqtarja E.SH.), e cila në mendimin me shkrim të datës 24.05.2024 ka parashtruar se është objektivisht i pamundur shqyrtimi në kohë i kësaj çështjeje dhe kjo vonesë nuk mund të përbëjë shkak për shkelje të afatit të arsyeshëm nga gjykata e apelit. Po sipas gjyqtares relatores, për shqyrtimin e çështjeve ajo zbaton rendin kronologjik, duke iu referuar datës së regjistrimit, ku aktualisht po gjykon çështjet e regjistruara në vitin 2017 dhe nuk rezulton se nga kërkuessi të jetë kërkuar përshpejtimi i gjykimit për shkaqe të arsyeshme.

7. Me vendimin nr. 00-2024-3271, datë 23.07.2024, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, ka vendosur rrëzimin e kërkesës së kërkuessit për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm të gjykimit të çështjes së tij nga Gjykata Administrative e Apelit. Sipas atij kolegji, mosveprimi i Gjykatës Administrative të Apelit nuk ka ndodhur për shkaqe subjektive që lidhen me vlerësime dhe qëndrime abuzive të gjyqtares relatores të çështjes, e cila ka marrë të gjitha masat e nevojshme organizative, duke përcaktuar kritere transparente dhe objektive për marrjen në gjykim të çështjeve që i janë ngarkuar në cilësinë e gjyqtarit relator, sipas radhës së vjetërsisë. Po sipas saj, për shkak të problematikës së përgjithshme të shkaktuar nga reforma në drejtësi, Gjykata Administrative e Apelit ndodhet në pamundësi objektive për marrjen e masave për shqyrtimin e kësaj çështjeje me përshpejtim.

8. Në datën 20.12.2024 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij. Kolegji i Gjykatës në datën 12.03.2025, bazuar në nenin 21, pika 1, të ligjit nr. 8577/2000, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

9. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

9.1. *Së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm*, për shkak se Gjykata e Lartë nuk ka marrë parasysh faktin se nga momenti i regjistrimit të çështjes në Gjykatën Administrative të Apelit deri në paraqitjen e kërkesës për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm kanë kaluar rreth shtatë vjet, dhe megjithëse çështja nuk paraqitet komplekse, ajo nuk është shqyrtuar ende. Edhe pse mosgjykimi i çështjes ka ardhur si pasojë e mosplotësimit të numrit të gjyqtarëve në Gjykatën Administrative të Apelit nga organet përkatëse, justifikimi i Gjykatës së Lartë se vonesat në gjykim janë rrjedhojë e numrit të lartë të çështjeve është vlerësuar i pabazuar nga jurisprudenca kushtetuese. Ai nuk është bërë shkak për zvarritjen e procesit dhe mosha e tij është 73 vjeçare.

9.2. *Parimit të barazisë para ligjit*, pasi Gjykata e Lartë nuk ndjek të njëjtën praktikë për kërkesat për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e gjykimit të çështjes, ku njëri trup gjykues i Kolegjit Administrativ të saj i ka dhënë të drejtë kërkuesit, por pavarësisht kësaj Gjykata e Lartë nuk e ka kaluar çështjen për njësim të praktikës gjyqësore.

9.3. *Së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme*, pasi në kolegjin që ka shqyrtuar çështjen e tij në Gjykatën e Lartë ka marrë pjesë edhe gjyqtarja A.A., me të cilën ai ka mosmarrëveshje në kuptim të nenit 72 të KPC-së.

10. **Subjekti i interesuar, Ministria e Drejtësisë**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar se kërkuesi nuk ka paraqitur argumente kushtetuese në mbështetje të pretendimeve të ngritura. Kërkuesi nuk ka provuar se ka interes të vazhdueshëm për gjykimin sa më të shpejtë të çështjes së themelit nga Gjykata Administrative e Apelit, pasi nuk ka shfrytëzuar mjetet procedurale që garanton legjislacioni në fuqi për përshpejtimin e çështjes. Sjellja e kërkuesit në këtë rast vërteton se të drejtat e tij nuk kanë qenë të rrezikuara në nivele të konsiderueshme nga mosgjykimi i çështjes brenda afateve ligjore. Ai nuk ka paraqitur argumente konkrete që faktojnë

rrezikun që ka sjellë ose që eventualisht mund të sjellë tejzgjatja e procedurave gjyqësore nga Gjykata Administrative e Apelit dhe Gjykata e Lartë. Për më tepër, nisur nga natyra e çështjes, ajo nuk është e tillë që të ketë përparësi në radhën e gjykimit të çështjeve nga gjyqtarja relatores, për sa kohë që në këtë proces gjyqësor që kërkuesi pretendon gjykimin brenda afatit të arsyeshëm atij kërkesa i është kthyer vetëm për të meta në aspektin formal, aspekte që ia bëjnë të pamundur gjykatës gjykimin në themel të pretendimeve të kërkuesit.

11. **Subjekti i interesuar, KLGJ-ja**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar se kërkuesi nuk ka shfrytëzuar mjetin ligjor të parashikuar nga dispozitat procedurale për të kërkuar përsheptimin e gjykimit të çështjes së tij nga Gjykata Administrative e Apelit. Në rastin e kërkuesit nuk duket që tejzgjatja e procedurave të paraqesë një shkallë rreziku të konsiderueshme për interesin e kërkuesit. Mosveprimi i gjykatës në rastin e kërkuesit nuk ka ndodhur për shkaqe subjektive që lidhen me vlerësime dhe qëndrime abuzive të gjyqtarit. Në asnjë rast cilësia e procesit të rregullt ligjor dhe e vendimmarrjes së gjykatës nuk duhet të sakrifkohet për sasinë e afatit të arsyeshëm ose dhe ekonominë gjyqësore në tërësi. Për sa i takon pretendimit të kërkuesit për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme, pavarësisht faktit se gjyqtarja A.A ka qenë pjesë e trupit gjykues që ka gjykuar ose ka në gjykim kërkesa të tjera të kërkuesit, ka rezultuar e provuar edhe nga Gjykata e Lartë se objekti i kërkesave të tij konsistonte në konstatimin e afatit të arsyeshëm, ku trupi gjykues në këto raste nuk shqyrton themelin e çështjes, por vlerëson respektimin e afatit të arsyeshëm nga gjykata që ka çështjen në shqyrtim. Në asnjë moment nuk është provuar nga kërkuesi se gjyqtarja ka shfaqur mendime lidhur me çështjen konkrete në mënyrë që të krijohet perceptimi për njëanshmëri.
12. **Subjekti tjetër i interesuar, Drejtoria e Përgjithshme e Gjendjes Civile**, nuk ka paraqitur prapësime me shkrim, edhe pse është njoftuar rregullisht.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

13. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit

publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

14. Në lidhje me legjitimimin *ratione personae*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, individi është subjekt i cili mund të paraqesë ankim kushtetues individual vetëm për çështje që lidhen me interesat e tij të drejtpërdrejta, duke provuar se është cenuar në të drejtat e tij kushtetuese, pra se është viktimë e një shkeljeje dhe se pasojat nga akti i kundërshtuar janë të drejtpërdrejta dhe reale për të. Kjo do të thotë se kërkuesi duhet të provojë legjitimimin e tij si në aspektin procedural, ashtu edhe në atë substancial (*shih vendimet nr. 65, datë 30.11.2023; nr. 44, datë 26.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Në rastin konkret, Gjykata vëren se në themelin e mosmarrëveshjes gjyqësore është kërkesa për dhënie informacioni të kërkuar prej kërkuesit në lidhje me identitetin e një gjyqtari, për të cilën Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur mospranimin si të pabazuar, me arsyetimin se kërkesa nuk plotëson kushtet formale të paraqitjes së saj. Sipas asaj gjykate, duke qenë se kërkohet detyrimi i palës së paditur që të kryejë një veprim konkret, atëherë e drejta subjektive e ankuesit nuk mund të realizohet nëpërmjet kësaj ankese, por nëpërmjet kërkesëpadisë, pasi vetëm nëpërmjet këtij mjeti procedural gjykata mund të marrë një vendim detyrues. Kundër këtij vendimi ka ushtruar ankim në gjykatën e apelit kërkuesi, i cili është regjistruar në datën 11.09.2017. Duke qenë se çështja ende nuk ishte gjykuar nga gjykata e apelit, kërkuesi në datën 27.06.2024 i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm, për të cilën Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin e datës 23.07.2024, ka vendosur rrëzimin, duke vlerësuar se standardi i gjykimit brenda një afati të arsyeshëm nuk cenohet kur gjykata është në pamundësi objektive, që nuk varen nga vullneti i saj, për gjykimin e çështjes brenda një afati të arsyeshëm. Kundër këtij vendimi kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim individual.

16. Gjykata vëren se për sa i përket themelit të çështjes së kërkuesit, pas shqyrtimit të ankimit të tij, Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 2238(86-2024-2481), datë 19.12.2024 ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 2469, datë 05.06.2017 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke marrë kështu kërkuesi përgjigje për thelbin e pretendimeve të tij nga gjykata e pretenduar se ka qenë në vonesë. Në rastin e kërkuesit rezulton se ai i ka përdorur mjetet juridike në dispozicion, sipas neneve 399/1 e vijues të KPC-së, me

qëllimin për të siguruar përshpejtimin e gjykimit të ankimit të tij nga Gjykata Administrative e Apelit dhe për të pasur një vendim të arsyetuar për shkaqet e ankimit të tij. Në këto kushte, për sa kohë që shqyrtimi i çështjes së kërkuarit nga ajo gjykatë ka përfunduar, çka do të thotë se është realizuar qëllimi që ka synuar të arrijë kërkuari përmes këtyre mjeteve juridike, Gjykata çmon se kërkuari nuk ka më interes në këtë gjykim kushtetues. Për rrjedhojë, në këto kushte, kriteri i interesit të kërkuarit për të vënë në lëvizje gjykimin kushtetues nuk konsiderohet i plotësuar, pasi për sa kohë që ai ka marrë përgjigje përfundimtare nga gjykata e apelit, konsiderohet se është rivendosur e drejta e pretenduar që synonte të mbronte nëpërmjet këtij procesi.

17. Për sa më sipër, në situatën që çështja e kërkuarit në gjykatën e apelit ka përfunduar tashmë, Gjykata vlerëson se kërkuari nuk legjitimohet *ratione personae* në ankimin kushtetues individual, pasi nuk ka arritur të provojë interesin e tij të drejtpërdrejtë dhe individual për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues.

18. Në përfundim, Gjykata çmon se kërkesa e kërkuarit duhet të rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71/a dhe 72, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

V E N D O S I:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 25.09.2025

Shpallur më 12.11.2025